

[Socialministeren.]

et af de mest fremtrædende Samfund. Under Danmark ligger med Hensyn til Antallet af Ratifikationer overhovedet kun følgende Lande: Svejts, Portugal, Lithauen, Australien, Kanada, Sydafrika, Kina og Liberia, medens Danmark langt fra er paa Højde med Lande som Luxembourg, Bulgarien, Irland, Jugoslavien, Estland, Letland, Kuba, Spanien, Rumænien, Ungarn og andre Lande, der i andre Henseender ogsaa staaar betydeligt højere end vi. Jeg kan ikke faa Øje paa Venstres Interesse for at ratificere disse Konventioner, hvor ofte den end bliver udtalt, og jeg beklager, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ole Bjørn Kraft), maaske fordi han er saa ny som Ordfører i disse Spørgsmaal, har sluttet sig til de Betragtninger, som Venstres ærede Ordfører gjorde gældende, hvis de ogsaa omfatter den Grundbetragtning, at Danmark er rigtig godt med i dette Arbejde, thi Danmark er rigtig godt tilbage, og der findes hos Venstre, saa vidt jeg kan se, ikke den fjerneste Interesse for at være med i dette Arbejde. Derfor finder Partiet ogsaa, som den ærede Ordfører for det radikale Parti oplyste, altid en af to Grunde til at gaa imod Konventionerne: enten at de vil forandre den danske Lovgivning og derfor er ubehagelige, eller ogsaa at de er overflødige, fordi vi i Forvejen har en Retstilstand, der ikke kræver dem. Med et af disse to Argumenter er man i Stand til at standse samtlige hidtil vedtagne og fremtidig vedtagne Konventioner; men man plejer gerne at have nogle Bi-Argumenter, og i dette Tilfælde er det altsaa Risikoen for at blive dømt ved Voldgiftsdomstolen i Haag. Det kunde interessere mig at stille det Spørgsmaal for ramme Alvor til de to ærede Ordførere, om de tror, at Voldgiftsdomstolen i Haag vil dømme Danmark paa Grund af den vestjydske Skoleordning, hvis vi ratificerer denne Konvention. Om man vil le her i Salen, ved jeg ikke, men man vil le i det øvrige Land over en saadan Paastand.

Vanggaard: Hvad Voldgiftsdomstolen i Haag vil eller ikke vil, kan kun blive en Hypotese, saa længe Sagen ikke er indanket til Afgørelse. Det er muligt, at andre Stater tager det mindre alvorligt med saadanne Konventioner end mit Parti, men vi mener altsaa, at den vestjydske Skoleordning er i Strid med Konventionens Aand og Mening, og da vi mener, at denne Ordning bør bevares, kan vi altsaa ikke gaa med til en Ratifikation.

Hvad vort meget tilbagestaaende Standpunkt angaar, vil jeg sige, at vi er dog i dette Tilfælde ikke i helt daarligt Selskab med Norge, England, Holland og Tyskland, der, saa vidt jeg husker, ikke har ratificeret denne Konvention. Endelig vil jeg sige til den højtærede Minister, at nogen *Forpligtelse* til at tage alt, hvad der kommer fra Genève, føler vi fra vor Side ikke. Vi mener ikke, det er Orakel-Tale alt, hvad der kommer dernede fra, vi vil have Lov til at se paa det, og vi vil altsaa ikke gaa med i det foreliggende Tilfælde.

Ole Bjørn Kraft: Den Tilslutning, jeg gav det ærede Medlem Hr. Vanggaard, refererede sig til det ærede Medlems Motivering for ikke at kunne stemme for det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning. Man kan ikke sige, at Danmark med Hensyn til denne Konvention indtager nogen daarlig Stilling, for af de Oplysninger, der foreligger for os, fremgaar det, at der den 15. August 1931 kun var 13 Stater, der havde ratificeret den, og da man ved, at Folkeforbundet har nogle og halvtreds Medlemsstater, vil det altsaa sige, at et overvejende Flertal af disse, deriblandt vi, ikke har ratificeret den. Det er saaledes ikke berettiget at sige, at vi med Hensyn til den Konvention, vi her behandler, indtager en tilbagestaaende Stilling.

Socialministeren (Steincke): Det er ikke særlig berettiget med Hensyn til denne specielle Konvention, men det er berettiget med Hensyn til Danmarks Ratificering af Konventioner i al Almindelighed at sige, som jeg har sagt, at Danmark staaar langt tilbage, naar Forholdet er det, at Danmark er Nr. 27 og kun har vedtaget at ratificere i alt 9 af 31 Konventioner. Derimod er det helt ved Siden af, naar den ærede Ordfører for Venstre (Vanggaard) siger, at nogen *Forpligtelse* til at tage alt, hvad der kommer fra Genève, har vi ikke. Det er helt ved Siden af, for det er der ingen, der har paa-staaet. Regeringen sigter omhyggeligt de Konventioner, der er vedtaget i Genève, og undersøger i hvert enkelt Tilfælde, hvorvidt det efter Forholdene herhjemme er rimeligt at ratificere eller ej. Nu skal jeg ikke sinke Forhandlingerne med at gennemgaa dem; der er en hel Række Konventioner, som ikke er fremsat af Regeringen, fordi de danske Forhold og den danske Lovgivning er saadan, at man ikke finder det rimeligt; men saa finder jeg til Gengæld, at det er rimeligt, at Danmark viser sin Interesse for dette Arbejde ved at ratificere alle de Kon-